Dosar nr. 2-23033681-12-2-06032023-1 (2-4579/23)

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

07 octombrie 2025 mun. *****

Judecătoria *****, sediul Central,
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Russu Natalia
Grefier Meșter Maria

examinând în ședință publică, în procedură contencioasă, în limba română, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de către ***** împotriva Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****” și administratorului autorizat Bunescu Oleg, cu privire la anularea ordinului nr. 1-C din 01 februarie 2023 Cu privire la reducerea numărului și statelor de personal a Î.S. ”Stațiunea Didactico-Experimentală din *****” în proces de insolvabilitate, ordinului nr. 2-C din 01 februarie 2023 Cu privire la preavizarea salariaților Î.S. ”Stațiunea Didactico-Experimentală din *****” despre reducerea numărului și a statelor de personal, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces.

1. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Judecătoriei *****, sediul Centru, la data de 03 martie 2023, sub nr. 05-3/3-10382, reclamanții *****, reprezentați de avocatul Gandrabur Valeriu, au chemat în instanța de judecată Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****”, solicitând constatarea încălcării și limitării dreptului la muncă, anularea ordinului nr. 1-C din 01 februarie 2023 „Cu privire la reducerea numărului și statelor de personal a Î.S. „Stațiunea Didactico-Experimentală din *****” în proces de insolvabilitate”, anularea ordinului nr. 2-C din 01 februarie 2023 „Cu privire la preavizarea salariaților Î.S. „Stațiunea Didactico-Experimentală din *****” despre reducerea numărului și a statelor de personal”, încasarea din contul pârâtei în beneficiul fiecăruia dintre reclamanți a sumei de 50 000 lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral, în total 600 000 lei, precum și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 12 000 lei.

2. ***La 29 martie 2023, reclamanții au înaintat cerere de chemare în judecată concretizată, prin care au atras în calitate de pârât și pe administratorul autorizat Bunescu Oleg. (f.d. 49-54, vol. I)***
3. În motivarea acțiunii, reclamanții au învederat că, prin Ordinul nr. l-C din 01 februarie 2023 cu privire la reducerea numărului și statelor de personal a Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****”, semnat de către administratorul procesului de insolvabilitate, Bunescu Oleg, a fost ordonată reducerea statelor de personal ale Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****”, aprobate conform Ordinului nr.2-22 din 03 ianuarie 2022 și anume 13 funcții după cum urmează: Administrator interimar - 1, Director adjunct - 1, Contabil-șef - 1, Jurist - 1, Contabil - 1, Agronom - 1, Asistent manager - 1, Specialist serviciu personal - 0,5, Conducător detașament agricol - 1, Casier - 0,5, Tractorist - 2, Tehnician electrician - 1; muncitor necalificat în agricultură -9. Relevă că, prin Ordinul nr.2-C din 01 februarie 2023 cu privire la preavizarea salariaților Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****” despre reducerea numărului și a statelor de personal, semnat de către administratorul procesului de insolvabilitate Bunescu Oleg, a fost ordonată preavizarea tuturor personalelor angajate la Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****” despre disponibilizare, și anume: Sprîncean Nicolai, angajat în funcția de director adjunct, Ciudin Maxim, angajat în funcția de asistent manager, Botnaru Andrei, angajat în funcția de jurist, Cojușnean Ludmila, angajată în funcția de contabil-șef, Șendrea Gheorghe, angajat în funcția de conducător detașament agricol, Cebotari Anatoli, angajat în funcția de muncitor necalificat în agricultură, Cojocari Igor, angajat în funcția de muncitor necalificat în agricultură, Dușca Nicolai, angajat în funcția de muncitor necalificat în agricultură, Roșca Gheorghe, angajat în funcția de muncitor necalificat în agricultură, Țîgai Gheorghi, angajat în funcția de muncitor necalificat în agricultură, *****, angajat în funcția de muncitor necalificat în agricultură, Ștefanco Nicolai, angajat în funcția de muncitor necalificat în agricultură. Susțin că, ordinele contestate nr. l-C din 01 februarie 2023 și nr. 2-C din 01 februarie 2023 sunt ilegale, adoptate unilateral și neîntemeiat și urmează să fie anulate. Invocă art. 88 alin. (1) lit. a) din Codul Muncii și indică faptul că, contrar normei legale citate, Ordinul contestat cu nr. 1-C din 01.02.2023 nu este motivat nici din punct de vedere juridic nici din punct de vedere economic. Menționează că, însuși formularea ”precum și incapacitatea și/sau dificultatea de plată a întreprinderii” denotă lipsa unei certitudini privind motivul juridic și economic pentru emiterea Ordinului contestat nr. 1-C din 01 februarie 2023. Relevă că, potrivit preambulului Ordinului contestat nr. 1-C din 01 februarie 2023, acesta a fost adoptat ”în legătură cu intentarea procesului de insolvabilitate față de Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****”, conform hotărârii Judecătoriei ***** (sediul Central) nr. 2i- 347/20 din 22 februarie 2022”. Susțin că, potrivit hotărârii judecătorești

în cauză, procesul de insolvabilitate la Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****” a fost intentat la 22 februarie 2022. Indică că, deși din momentul intentării procesului de insolvabilitate la Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****” a trecut aproape un an, până la data Ordinelor contestate nr. 1-C din 01 februarie 2023 și nr. 2-C din 01 februarie 2023, administratorul procesului de insolvabilitate la Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****”, Bunescu Oleg, nu a abordat problema reducerii statelor de personal și disponibilizării tuturor angajaților Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****”. Indică că, în perioada în cauză, 22 februarie 2022-01 februarie 2023, din data intentării procesului de insolvabilitate și până la data adoptării Ordinelor contestate nr. 1-C din 01 februarie 2023 și nr. 2-C din 01 februarie 2023, Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****” nu a întâmpinat dificultăți pentru achitarea plăților salariale curente și nu a fost în incapacitate să achite periodic lunar plățile salariale conform legislației. Susține că, însuși faptul intentării procesului de insolvabilitate la Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****” nu constituie temei pentru disponibilizarea tuturor angajaților Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****”. Susțin că, disponibilizarea tuturor angajaților va duce potrivit Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 la sistarea imediată a activității debitorului, falimentul și lichidarea Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****”. Relevă că, de la intentarea procesului de insolvabilitate față de Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****”, întreprinderea a continuat să activeze în mod normal, fără micșorarea capacităților de producție, fără micșorarea volumului de lucru al fiecărui angajat în parte și cu asigurarea periodică și permanentă dată salariaților de administratorul procesului de insolvabilitate, Bunescu Oleg, că întreprinderea își va continua activitatea și că nu se prevede lichidarea acesteia. Invocă că, până în prezent instanța de insolvabilitate nu a aprobat niciun plan fie de lichidare, fie de faliment, fie de restructurare, care ar condiționa sau ar constitui temei pentru emiterea Ordinelor contestate nr. 1 -C din 01 februarie 2023 și nr. 2-C din 01 februarie 2023 și disponibilizarea tuturor angajaților Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****”, și nici administratorul procesului de insolvabilitate, Bunescu Oleg, nu a solicitat și nu a propus instanței de insolvabilitate și creditorilor vreun atare plan de acțiuni. Invocă că, scopul declarat în preambulul Ordinelor contestate nr. 1-C din 01 februarie 2023 și nr. 2-C din 01 februarie 2023 pentru adoptarea acestora, și anume ”în scopul eficientizării activității economico- financiare a întreprinderii”, vine în contradicție cu pct. 1 al Ordinului contestat nr. 1-C din 01 februarie 2023, potrivit căruia se reduc statele de personal la Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****” prin lichidarea tuturor locurilor de muncă și vine în contradicție cu pct. 1 al Ordinului contestat nr. 2-C din 01 februarie

2023 prin care se preavizează despre încetarea contractelor de muncă cu toți angajații întreprinderii. În continuare fac trimitere la art. 88 alin. (1) lit. b) și alin. (3) din Codul Muncii și invocă faptul că, în lipsa angajaților și în lipsa locurilor de muncă reduse care nu pot fi restabilite pe parcursul unui an calendaristic, nu se poate vorbi despre continuarea activității Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****”. Indică că, conform pct. 3 din Ordinul contestat nr. 1-C din 01 februarie 2023, acesta intră în vigoare din data adoptării. Relevă că, Ordinul contestat nr. 1-C din 01 februarie 2023 a fost adoptat cu încălcarea prevederilor art. 88 alin. (1) lit. b) din Codul Muncii, or reducerea statelor de personal la Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****” urma să fie efectuată după 2 luni de la preavizarea fiecărui salariat vizat. Susțin că la fel ordinele contestate nr. 1-C din 01 februarie 2023 și nr. 2-C din 01 februarie 2023 au fost adoptate cu încălcarea prevederilor art. 88 alin. (1) lit. c) din Codul Muncii, care stipulează că, ”o dată cu preavizarea în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal, va propune în scris salariatului preavizat un alt loc de muncă (funcție) în cadrul unității respective (cu condiția că astfel de loc de muncă (funcție) există la unitate, iar salariatul preavizat întrunește cerințele necesare pentru suplinirea acestuia). Susțin că, reducerea în totalitate a statelor de personal cu lichidarea tuturor locurilor de muncă la Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****” în situația în care întreprinderea nu este în proces de faliment sau de lichidare, încalcă și limitează drepturile, libertățile și interesele legitime ale angajaților Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****”. În continuare, face trimitere la art. 43 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova și art. 6 din Codul Muncii. Susțin că, ordinele contestate nr. 1-C din 01 februarie 2023 și nr. 2-C din 01 februarie 2023 încalcă dreptul la muncă, încalcă dreptul la libera alegere a muncii și încalcă dreptul la protecția împotriva șomajului. Indică că, majoritatea angajaților Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****” sunt persoane în etate, care au activat în cadrul întreprinderii de la începutul activității acesteia și anterior în cadrul entităților predecesoare și pentru care găsirea unui alt loc de muncă în alte organizații, inclusiv recalificarea și schimbarea profesiei, sunt imposibile. În continuare face trimitere la prevederile art. 9 alin. (1) lit. a), b), l), m), f^{1}), art. 9 alin. (11) și art. 10 alin. (2) din Codul Muncii. Indică că, prin adoptarea Ordinului contestat nr. 1-C din 01 februarie 2023 și Ordinului contestat nr. 2-C din 01 februarie 2023, angajatorul Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****”, în persoana administratorului procesului de insolvabilitate Bunescu Oleg, și-a încălcat obligațiile legale față de salariați stabilite de legislația muncii. În continuare fac trimitere la art. art. 15, 16, 17, 19, 42 și art. 421 din Codul Muncii. Relevă că, prin adoptarea unilaterală și fără consultarea salariaților a Ordinelor contestate nr. 1-C din 01 februarie 2023 și nr. 2-C din 01 februarie 2023, angajatorul Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****”, în persoana

administratorului procesului de insolvabilitate Bunescu Oleg, a încălcat drepturile și interesele sociale și economice ale salariaților. Susține că, art. 42[1] alin. (5) din Codul Muncii stipulează următoarele: ”în caz de lichidare a unității sau reducere a numărului ori a statelor de personal, salariații vor fi informați despre acest lucru cu cel puțin 30 de zile calendaristice înainte de declanșarea procedurilor prevăzute la art. 88.” Relevă că, prin urmare Ordinele contestate nr. 1-C din 01 februarie 2023 și nr. 2-C .din 01 februarie 2023 au fost adoptate cu încălcarea flagrantă inclusiv a prevederii din art. 42[1] alin. (5) din Codul Muncii, care stabilește expres termenul minim de 30 de zile calendaristice pe care angajatorul Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****”, în persoana administratorului procesului de insolvabilitate Bunescu Oleg, trebuia să-l respecte pentru informarea salariaților înainte de adoptarea ordinelor contestate adoptate conform art. 88 din Codul Muncii. În continuare fac trimitere la prevederile art. art. 330, 332, 327 alin. (1), 328, 334 și art. 776 din Codul civil și art. art. 5, 9, 10 și art. 329 din Codul muncii. Susțin că, prin adoptarea Ordinelor contestate nr. 1-C din 01 februarie 2023 și nr. 2-C din 01 februarie 2023 de către angajatorul Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****”, în persoana administratorului- procesului de insolvabilitate Bunescu Oleg, salariaților li s-a cauzat stări de stres, îngrijorări sufletești, nopți nedormite și lipsa de încredere în ziua de mâine în legătură cu pierderea inevitabilă a locului de muncă și a sursei de venit pentru asigurarea necesităților familiale de bază. Susține că, majoritatea angajaților Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****” sunt persoane în etate, care au activat în cadrul întreprinderii de la începutul activității acesteia și anterior în cadrul entităților predecesoare și pentru care găsirea unui alt loc de muncă în alte organizații, inclusiv recalificarea și schimbarea profesiei, sunt imposibile. Susține că, conform informațiilor oficiale furnizate de autoritățile și instituțiile publice disponibile în mod public, în anul 2021, Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****” a obținut un profit net de 2,833 milioane de lei. Relevă că, în mod direct rezultatul economic dat s-a materializat prin asigurarea resurselor financiare, inclusiv pentru fondul de salarizare și cheltuielile de producție și pentru stingerea integrală a datoriilor Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****” față de Bugetul Asigurărilor Sociale de Stat. Susțin că, din momentul aducerii la cunoștință a Ordinelor contestate nr. 1-C din 01 februarie 2023 și nr. 2-C din 01 februarie 2023 salariații Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****” sunt demoralizați și deprimați în legătură cu pierderea inevitabilă a locului de muncă și degradarea economică inevitabilă în consecință a întreprinderii pentru dezvoltarea și funcționarea căreia au depus atât de mult efort și suflet pe parcursul anilor. Relevă că, pentru consecințele cauzate de acțiunile ilegale și prejudiciabile ale angajatorului Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****”, în persoana administratorului procesului de

insolvabilitate Bunescu Oleg, de adoptare a Ordinelor contestate nr. 1-C din 01 februarie 2023 și nr. 2-C din 01 februarie 2023, prejudiciul moral cauzat reclamanților angajați ai Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****” este determinat în mijloace bănești în mărime de 50000,00 lei (cincizeci de mii lei) pentru fiecare reclamant în parte, care urmează să fie încasați de instanța de judecată.

4. *În drept*, reclamanții au fundamentat cererea de chemare în judecată pe dispozițiile art. 43 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, art. 5 lit. k), art. 6, art. 9 alin. (1) și (1^1), art. 10 alin. (2), art. 15-17, art. 19, art. 42, art. 42^1 alin. (5), art. 88, art. 329, art. 354 și art. 355 din Codul muncii, art. 327, art. 328, art. 334 și art. 776 din Codul civil, prevederile art. 6 și art. 13 din CEDO și **au solicitat** admiterea cererii de chemare în judecată înaintată de împotriva Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****” și administratorului insolvabilității Bunescu Oleg, privind constatarea încălcării și limitării drepturilor la muncă, anularea Ordinelor nr. 1-C din 01 februarie 2023 nr.2-C din 01 februarie 2023 și încasarea prejudiciului moral, anularea Ordinului nr.l-C din 01 februarie 2023 cu privire la reducerea numărului și statelor de personal a Î.S. Stațiunea Didactico- Experimentală din *****, semnat de către administratorul procesului de insolvabilitate Bunescu Oleg prin care a fost ordonată reducerea statelor de personal ale Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****” aprobate conform Ordinului nr.2- 22 din 03.01.2022 și anume 13 funcții după cum urmează: Administrator interimar - 1, Director adjunct - 1, Contabil-șef - 1, Jurist - 1, Contabil - 1, Agronom - 1, Asistent manager - 1, Specialist serviciu personal - 0,5, Conducător detașament agricol - 1, Casier - 0,5, Tractorist - 2, Tehnician » electrician - 1; muncitor necalificat în agricultură – 9; anularea Ordinului nr.2-C din 01 februarie 2023 cu privire la preavizarea salariaților Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****” despre reducerea numărului și a statelor de personal, semnat de către administratorul procesului de insolvabilitate Bunescu Oleg, prin care a fost ordonată preavizarea tuturor personalelor angajate la Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****” despre disponibilizare, și anume a reclamanților: Sprîncean Nicolai, angajat în funcția de director adjunct, Ciudin Maxim, angajat în funcția de asistent manager, Botnaru Andrei, angajat în funcția de jurist, Cojușnean Ludmila, angajată în funcția de contabil-șef, Șendrea Gheorghe, angajat în funcția de conducător detașament agricol, Cebotari Anatoli, angajat în funcția de muncitor necalificat în agricultură, Cojocari Igor, angajat în funcția de muncitor necalificat în agricultură, Dușca Nicolai, angajat în funcția de muncitor necalificat în agricultură, Roșca Gheorghe, angajat în funcția de muncitor necalificat în agricultură, Țîgai Gheorghi, angajat în funcția de muncitor necalificat în agricultură, *****, angajat în funcția de muncitor necalificat în agricultură, Ștefanco Nicolai, angajat în funcția de muncitor necalificat în agricultură; încasarea de la Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****” precum și de la

administratorul procesului de insolvabilitate al Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****”, Bunescu Oleg, în mod solidar, în beneficiul reclamanților a prejudiciului moral cauzat în echivalent bănesc în sumă de câte 50000,00 lei pentru fiecare reclamant în parte, în total suma de 600000,00 lei și încasarea de la Î.S. Didactico-Experimentală din ***** și de la administratorul procesului de insolvabilitate al Î.S. Didactico-Experimentală din *****, Bunescu Oleg în mod solidar în beneficiul reclamanților a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 12000,00 lei

5. Prin încheierea din 02 septembrie 2024, instanța de judecată a dispus încetarea procesului în privința pretențiilor înaintate de reclamantul *****, în legătură cu decesul acestuia, raportul juridic litigios neadmițând succesiunea în drepturi. Prin aceeași încheiere din 02 septembrie 2024, instanța de judecată a admis retragerea cererii de renunțare la acțiune, depusă la 03 aprilie 2024 de o parte a reclamanților, examinarea cauzei fiind continuată în privința tuturor restul reclamanți.
6. ***La 06 septembrie 2024, pârâta Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****”, prin intermediul lichidatorului Bulgaru Igor, a depus referință la cererea de chemare în judecată, solicitând respingerea acțiunii ca neîntemeiată, cu anexe. (f.d. 3-98, vol. II).***
7. Întru dezvoltarea criticilor din referință, pârâta a invocat că, prin hotărârea Judecătoriei *****, sediul Central, din 22 februarie 2022, a fost respinsă cererea introductivă a creditorului „Crist-Valg”, fiind admise cererile de alăturare ale celorlalți creditori și constatată insolvabilitatea Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO-EXPERIMENTALĂ DIN *****”, cu intentarea procesului de insolvabilitate și desemnarea în calitate de administrator al insolvabilității a lui Bunescu Oleg. Pârâta a susținut că, potrivit informațiilor ASP și ISST Intehagro, întreprinderea nu deținea în proprietate bunuri imobile, mobile sau tehnică agricolă, bunurile utilizate fiind transmise în posesie și gestiune economică. În acest sens, prin Contractul de comodat nr. 160801 din 1 august 2016, întreprinderii i-au fost transmise, cu titlu gratuit, 28 de terenuri agricole, cu suprafața totală de 1293,51 ha, precum și construcții aferente. Valorificarea acestor terenuri reprezenta principala sursă de venit pentru achitarea datoriilor față de salariați, buget și ceilalți creditori. Ulterior, prin Ordinul Agenției Proprietății Publice nr. 383 din 29 decembrie 2022, s-a constatat încetarea de drept a contractului de comodat și s-a dispus retragerea celor 28 de terenuri din posesia și folosința întreprinderii, precum și radierea drepturilor acesteia asupra terenurilor respective. Împotriva actelor administrative pârâta a sesizat instanța de contencios administrativ, însă cererea de suspendare a executării ordinului a fost respinsă, iar recursul împotriva acestei soluții a fost respins prin Decizia Curții de Apel ***** din 15 iunie 2023. Pârâta a relevat că, la începutul anului 2023, întreprinderea avea datorii salariale de 228 478,39 lei și datorii privind contribuțiile sociale și medicale de 2 192 470,37 lei, în timp ce disponibilitățile

bănești erau de numai 30 881,43 lei în casierie și 26 293,11 lei în conturile curente. Aceste circumstanțe, precum și existența unor datorii validate de peste 7 milioane lei, demonstrau incapacitatea de plată și supraîndatorarea întreprinderii, constatate anterior prin hotărârea de intentare a procesului de insolvabilitate. În contextul retragerii terenurilor agricole, care constituiau principala sursă de venit a întreprinderii, precum și al necesității de a preveni acumularea unor noi datorii salariale și față de buget, administratorul insolvabilității a emis, la 1 februarie 2023, ordinele nr. 1-C privind reducerea statelor de personal și nr. 2-C privind preavizarea salariaților despre disponibilizare. Ulterior, prin încheierea Judecătoriei *****, sediul Central, din 9 martie 2023, s-a dispus trecerea în procedura falimentului, fiind desemnat lichidator Bulgaru Igor, care a emis ordinul de concediere a salariaților. Pârâta a susținut că măsurile privind reducerea statelor de personal și disponibilizarea salariaților au fost determinate de retragerea terenurilor, lipsa activității economice, necesitatea prevenirii majorării datoriilor salariale și fiscale, protejării creditorilor și eficientizării cheltuielilor întreprinderii. Aceste măsuri au fost adoptate în exercitarea atribuțiilor administratorului insolvabilității și cu respectarea Legii insolvabilității și a Codului muncii. Totodată, pârâta a indicat că reclamanții nu au prezentat probe care să demonstreze solvabilitatea întreprinderii, existența unor capacități reale de producere sau prelucrare a terenurilor ori posibilitatea menținerii salariaților în funcție. Alegațiile acestora contravin situației constatate prin hotărârea de intentare a procesului de insolvabilitate și prin încheierea privind trecerea în procedura falimentului. Or, aceste acte judiciare au constatat deja insolvabilitatea întreprinderii și necesitatea lichidării patrimoniului acesteia. Pârâta a mai susținut că reclamanții contestă ordinele nr. 1-C și nr. 2-C, privind reducerea statelor și preavizarea, dar nu contestă ordinul ulterior de concediere, ceea ce denotă că nu contestă încetarea raporturilor de muncă în sine, ci procedura prealabilă acesteia. În opinia pârâtei, pretențiile privind prejudiciul moral sunt, de asemenea, neîntemeiate, întrucât acțiunile administratorului au fost întreprinse în limitele atribuțiilor sale legale și în scopul prevenirii agravării situației financiare și prejudicierii creditorilor. În consecință, pârâta a solicitat respingerea acțiunii privind constatarea încălcării și limitării dreptului la muncă, anularea ordinelor nr. 1-C din 1 februarie 2023 și nr. 2-C din 1 februarie 2023, precum și încasarea prejudiciului moral, ca fiind neîntemeiată. În drept, referința a fost fundamentată pe prevederile Legii insolvabilității nr. 149/2012, Codului muncii, Codului de procedură civilă și Codului civil indicate în cuprinsul acesteia.

8. ***La 04 octombrie 2024, pârâtul, administratorul autorizat Bunescu Oleg, a depus referință la cererea de chemare în judecată, cu anexe, solicitând respingerea acțiunii ca neîntemeiată (f.d. 105-126, vol. II).***

9. Întru dezvoltarea criticilor din referință, pârâtul Bunescu Oleg a invocat că, prin hotărârea Judecătoriei *****, sediul Central, din 22 februarie 2022, a fost intentat

procesul de insolvabilitate față de Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO-EXPERIMENTALĂ DIN *****”, iar acesta a fost desemnat administrator al insolvabilității. Ulterior, prin încheierea din 9 martie 2023, s-a dispus trecerea în procedura falimentului cu dizolvare, fiind desemnat lichidator Bulgaru Igor. A indicat că, în baza Contractului de comodat nr. 160801 din 1 august 2016, întreprinderii i-au fost transmise 28 de terenuri agricole, cu suprafața totală de 1293,51 ha, însă o mare parte dintre plantații nu erau prelucrate de mai mulți ani, generând pierderi. La 10 ianuarie 2023, administratorul a recepționat Ordinul Agenției Proprietății Publice nr. 383 din 29 decembrie 2022, prin care au fost retrase terenurile respective din posesia și folosința întreprinderii, acestea constituind principala bază a activității sale agricole. Pârâtul a relevat că situația economico-financiară a întreprinderii demonstra existența unor datorii semnificative și incapacitatea de plată. La 31 decembrie 2022, datoriile totale constituiau 10 321 600 lei, iar la 1 februarie 2023 întreprinderea avea datorii salariale de 228 478,39 lei și datorii privind contribuțiile sociale și medicale de 2 192 470,37 lei, în timp ce disponibilitățile bănești erau de circa 57 000 lei. Totodată, la 22 noiembrie 2022, au fost validate creanțe față de 12 creditori în sumă totală de 7 553 341 lei. În aceste condiții, precum și având în vedere retragerea terenurilor agricole și necesitatea prevenirii acumulării unor noi datorii salariale și fiscale, administratorul insolvabilității a emis, la 1 februarie 2023, ordinele nr. 1-C privind reducerea numărului și statelor de personal și nr. 2-C privind preavizarea salariaților despre disponibilizare. Pârâtul a susținut că aceste măsuri au fost necesare pentru eficientizarea cheltuielilor și protejarea intereselor creditorilor. A invocat că, prin hotărârea adunării creditorilor din 3 martie 2023, s-a aprobat intentarea procedurii de faliment și disponibilizarea totală a salariaților, astfel încât emiterea ordinelor contestate a constituit o etapă a procedurii de disponibilizare, realizată cu respectarea Legii insolvabilității și a Codului muncii. Pârâtul a făcut trimitere la art. 123 alin. (2) CPC, susținând că insolvabilitatea întreprinderii și lipsa potențialului de restructurare au fost deja constatate prin acte judecătorești irevocabile și nu pot fi contestate din nou. În opinia sa, reclamanții nu au prezentat probe care să demonstreze solvabilitatea întreprinderii, existența unor capacități reale de producere ori posibilitatea menținerii salariaților în funcție. Referitor la prejudiciul moral, pârâtul a susținut că răspunderea delictuală presupune existența cumulativă a prejudiciului, faptei ilicite, raportului de cauzalitate și vinovăției. A indicat că reclamanții nu au prezentat probe pertinente privind existența și întinderea prejudiciului moral pretins și că acesta nu poate fi prezumat identic pentru toate persoanele. A mai menționat că cinci dintre cei 12 reclamanți aveau contracte individuale de muncă pe durată determinată, care au expirat în perioada relevantă. În concluzie, pârâtul a susținut că ordinele nr. 1-C și nr. 2-C din 1 februarie 2023 au fost emise în limitele atribuțiilor administratorului insolvabilității și cu respectarea procedurii legale, fără încălcarea drepturilor reclamanților. În lipsa unei

fapte ilicite, a raportului de cauzalitate și a vinovăției, a solicitat respingerea acțiunii privind anularea ordinelor contestate și încasarea prejudiciului moral, ca neîntemeiată.

10. La 18 martie 2025, prin încheiere protocolară, instanța de judecată a restituit cererea de concretizare a acțiunii, înregistrată la 06 martie 2025, prin care reclamanții au solicitat suplimentar anularea ordinului nr. 01 din 30 martie 2023 cu privire la concediere, reținând că, potrivit art. 60 alin. (2^1) din Codul de procedură civilă, temeiul sau obiectul acțiunii poate fi modificat doar în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare și că, în sensul art. 60 alin. (3) din Codul de procedură civilă, pretenția privind anularea ordinului de concediere în legătură cu lichidarea unității, întemeiată pe art. 86 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, nu constituie o pretenție accesorie în raport cu obiectul prezentei cauze, care vizează reducerea numărului și a statelor de personal, în sensul art. 86 alin. (1) lit. c) din Codul muncii (f.d. 165-171, 199 vol. II).
11. Prin încheierea din 02 iulie 2025, instanța de judecată a respins cererea de conexare a cauzei civile nr. 2-4517/25 la cauza civilă nr. 2-4579/23 și a remis cauza civilă nr. 2-4517/25 judecătorului Judecătoriei *****, sediul Centru, Gîrleanu Violeta, reținând că pretențiile formulate în cele două cauze sunt diferite, că temeiul de apariție a raportului juridic dedus judecății în prezenta cauză este art. 86 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, în timp ce în cauza aflată în procedura judecătorului Gîrleanu Violeta temeiul este art. 86 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, temeiuri cu specific și proceduri distincte, și că nu subzistă riscul pronunțării unor hotărâri contradictorii. (f.d. 161-162, 201 vol. II).
12. La 23 septembrie 2025, avocatul Gandrabur Valeriu, în interesele reclamanților, a înregistrat recurs împotriva încheierii din 02 iulie 2025, solicitând casarea integrală a acesteia, cu restituirea spre rejudecare a problemei soluționate, iar prin încheiere protocolară din aceeași dată instanța de judecată a dispus, în temeiul art. 423 alin. (3) din Codul de procedură civilă, anexarea recursului la materialele cauzei, fără a i se da curs până la examinarea fondului (f.d. 187-190 vol. II).
13. *În ședința de judecată*, reprezentantul reclamanților, avocatul Gandrabur Valeriu, a solicitat admiterea integrală a acțiunii pe motivele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată și în explicațiile scrise, poziția fiind susținută de reclamanții Ciudin Maxim și Botnaru Andrei, prezenți în ședință.
14. *În ședința de judecată*, pârâtul, administratorul autorizat Bunescu Oleg, nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea integrală a acesteia.
15. *În ședința de judecată*, reprezentantul pârâtei Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****” a solicitat, de asemenea, respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată.

16. Studiind motivele acțiunii înaintate, criticile formulate la aceasta, audiind participanții la proces, examinând probele prezentate și înscrisurile din materialele cauzei, apreciate în ansamblu și în raport cu dispozițiile legale aplicabile, instanța de judecată consideră că cererea de chemare în judecată înaintată de ***** se respinge, ca neîntemeiată.
17. Potrivit art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă, ”Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate”.
18. Conform art. 239 din Codul de procedură civilă, ”Hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.”
19. În conformitate cu art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, ”La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii”, iar potrivit aliniatului (3) din același articol ”Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.”
20. Instanța de judecată reține că, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, s-a statuat că obligația de motivare a hotărârilor judecătorești, ce derivă din art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, nu poate fi înțeleasă ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de părți, întinderea acestei obligații variind în funcție de natura hotărârii și de circumstanțele cauzei, fiind suficient ca instanța să răspundă argumentelor decisive pentru soluționarea litigiului (cauza García Ruiz contra Spaniei, hotărârea din 21 ianuarie 1999, § 26, și cauza Moreira Ferreira contra Portugaliei, hotărârea din 11 iulie 2017, § 84).
21. Instanța de judecată constată că raportul juridic litigios este un raport juridic de muncă, dedus judecății pe calea unui litigiu individual de muncă, obiectul acțiunii fiind circumscris exclusiv verificării legalității ordinului nr. 1-C din 01 februarie 2023 cu privire la reducerea numărului și statelor de personal și a ordinului nr. 2-C din 01 februarie 2023 cu privire la preavizarea salariaților despre reducerea numărului și a statelor de personal, precum și pretențiilor accesorii de reparare a prejudiciului moral și de compensare a cheltuielilor de judecată.
22. Instanța de judecată subliniază, în acest sens, că nu formează obiect al prezentei cauze legalitatea ordinului nr. 01 din 30 martie 2023 cu privire la concediere, această pretenție fiind restituită prin încheierea protocolară și formând obiectul cauzei civile distincte nr. 2-4517/25, astfel încât instanța se va pronunța strict în limitele obiectului acțiunii cu care a fost învestită, potrivit art. 240 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

23. În speță, s-a dovedit că reclamanții s-au aflat în raporturi juridice de muncă cu Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****”, exercitând funcțiile de director adjunct – Sprincean Nicolai, asistent manager – Ciudin Maxim, jurist – Botnaru Andrei, contabil-șef – Cojușnean Ludmila, conducător al detașamentului agricol – Șendrea Gheorghe, iar Cebotari Anatoli, Cojocari Igor, Dușca Nicolai, Roșca Gheorghe, Țigai Gheorghi și Ștefanco Nicolai – funcția de muncitor necalificat în agricultură.(f.d. 14-38 vol. I)
24. S-a dovedit, de asemenea, că prin hotărârea Judecătoriei *****, sediul Central, nr. 2i-347/20 din 22 februarie 2022, s-a constatat insolvabilitatea Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****” și s-a intentat procesul de insolvabilitate față de aceasta, fiind ridicat dreptul de administrare al administratorului statutar Ciudin Maxim și desemnat, în calitate de administrator al insolvabilității, Bunescu Oleg, deținător al autorizației nr. 35 din 14 ianuarie 2015. (f.d. 54-75, vol. II)
25. Instanța de judecată reține că, prin încheierea Judecătoriei *****, sediul Central, nr. 2i-347/20 din 09 martie 2023, față de Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****” a fost intentată procedura falimentului, cu dizolvarea acesteia, fiind desemnat lichidatorul Bulgaru Igor, deținător al autorizației nr. 39 din 14 ianuarie 2015. (f.d. 85-87, vol. II)
26. S-a dovedit că activitatea economică de bază a întreprinderii, în esență, consta în cultivarea terenurilor agricole transmise cu titlu gratuit de Î.S. „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație”, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 781 din 22 iunie 2016, al Ordinului Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare nr. 150 din 26 iulie 2016 și al Contractului de comodat nr. 160801 din 01 august 2016, respectiv 28 de terenuri agricole cu suprafața totală de 1293,51 ha.
27. S-a dovedit că, prin Ordinul Agenției Proprietății Publice nr. 383 din 29 decembrie 2022, recepționat de întreprindere la 10 ianuarie 2023, terenurile agricole cu suprafața totală de 1293,51 ha au fost retrase din gestiunea Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****”, iar cererea de suspendare a executării acestui act administrativ a fost respinsă prin încheierea Judecătoriei *****, sediul Rîșcani, nr. 3-442/2023 din 24 martie 2023, menținută prin Decizia Curții de Apel ***** nr. 3r-214/2023 din 15 iunie 2023, circumstanțe necontestate de reclamanți. (f.d. 93-96 vol. II)
28. Potrivit explicațiilor pârâtului Bunescu Oleg, la data de 01 februarie 2023, Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****” înregistra datorii salariale față de personal în sumă de 228 478,39 lei și datorii privind contribuțiile de asigurări sociale de stat și primele de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă de 2 192 470,37 lei, disponibilul bănesc al întreprinderii fiind de 30 881,43 lei în casierie și de 26 293,11 lei în conturile curente, iar prin tabelul definitiv al creanțelor

validat la 22 noiembrie 2022 au fost admise creanțele a 12 creditori în sumă totală de 7 553 341,00 lei. (f.d. 9, vol. II)

29. S-a dovedit că, prin ordinul nr. 1-C din 01 februarie 2023, emis de administratorul insolvabilității Bunescu Oleg, în legătură cu intentarea procesului de insolvabilitate față de întreprindere, precum și cu incapacitatea și/sau dificultatea de plată a acesteia, în scopul eficientizării activității economico-financiare, în temeiul art. 88 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, al Legii nr. 246 din 23 noiembrie 2017 cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală și al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, s-a dispus reducerea statelor de personal ale întreprinderii, aprobate conform ordinului nr. 2-22 din 03 ianuarie 2022, cu 13 funcții, contabilitatea fiind obligată să prezinte, până la 15 februarie 2023, calculul indemnizațiilor cuvenite salariaților disponibilizați (f.d. 39, vol. I).
30. S-a dovedit că, prin ordinul nr. 2-C din 01 februarie 2023, emis de administratorul insolvabilității Bunescu Oleg, în temeiul hotărârii de intentare a procesului de insolvabilitate, al art. 88 alin. (1) lit. b) din Codul muncii și al ordinului nr. 1-C din 01 februarie 2023, s-a dispus preavizarea sub semnătură, cu două luni înainte, a tuturor persoanelor angajate la întreprindere despre disponibilizare în legătură cu reducerea numărului și a statelor de personal, precum și acordarea, pe parcursul termenului de preaviz, a unei zile lucrătoare pe săptămână, cu menținerea salariului mediu, în vederea căutării unui alt loc de muncă, contabilul-șef Cojușnean Ludmila fiind obligat să informeze Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă (f.d. 40, vol. I).
31. S-a stabilit că ordinele nr. 1-C și nr. 2-C din 01 februarie 2023 au fost aduse la cunoștința reclamanților sub semnătură, în perioada 02 februarie 2023 – 08 februarie 2023, potrivit tabelului de aducere la cunoștință semnat de 13 salariați (f.d. 40 *verso*, vol. I).
32. Este de reținut că, prin ordinul nr. 01 din 30 martie 2023, emis de lichidatorul Bulgaru Igor în temeiul art. 86 alin. (1) lit. b) și art. 186 din Codul muncii, în legătură cu lichidarea unității în baza încheierii instanței de insolvabilitate nr. 2i-347/20 din 09 martie 2023, salariații ***** au fost concediați din data de 31 martie 2023. (f.d. 76-77, vol. II)
33. S-a constatat că, reclamanții au activat efectiv în cadrul întreprinderii, cu menținerea integrală a drepturilor salariale, până la data de 31 martie 2023, iar temeiul juridic al încetării raporturilor de muncă a fost art. 86 alin. (1) lit. b) din Codul muncii – lichidarea unității, iar nu art. 86 alin. (1) lit. c) din Codul muncii – reducerea numărului sau a statelor de personal.
34. S-a constatat că întreprinderea a achitat foștilor salariați drepturile salariale și compensatorii cuvenite, circumstanțe care nu au fost negate de către reclamanți.
35. S-a mai constatat că 5 dintre reclamanți se aflau în raporturi de muncă în baza unor contracte individuale de muncă încheiate pe durată determinată, respectiv *****–

pentru perioada 01 aprilie 2022 – 31 martie 2023, iar Ștefanco Nicolai – pentru perioada 17 ianuarie 2022 – 31 decembrie 2022. (f.d. 17, 19, 23, 25 vol. I)

36. Conform art. 86 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, ”Concedierea - desfacerea din iniţiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum şi a celui pe durată determinată - se admite pentru următoarele motive: reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate”, iar potrivit art. 86 alin. (1) lit. b) din același cod – ”lichidarea unităţii sau încetarea activităţii angajatorului persoană fizică”

37. În conformitate cu art. 88 alin. (1) din Codul muncii, ”Angajatorul este în drept să concedieze salariaţii de la unitate în legătură cu lichidarea acesteia ori în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal (art.86 alin.(1) lit.b) şi c)) doar cu condiţia că: a) va emite un ordin (dispoziţie, decizie, hotărîre), motivat din punct de vedere juridic sau economic, cu privire la lichidarea unităţii ori reducerea numărului sau a statelor de personal; b) va emite un ordin (dispoziţie, decizie, hotărîre) cu privire la preavizarea, sub semnătură sau prin altă modalitate care permite confirmarea recepţionării/înştiinţării fiecărui salariat vizat, a salariaţilor cu 2 luni înainte de lichidarea unităţii ori de reducerea numărului sau a statelor de personal. În caz de reducere a numărului sau a statelor de personal, vor fi preavizate numai persoanele ale căror locuri de muncă urmează a fi reduse; c) o dată cu preavizarea în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal, va propune în scris salariatului preavizat un alt loc de muncă (funcţie) în cadrul unităţii respective (cu condiţia că astfel de loc de muncă (funcţie) există la unitate, iar salariatul preavizat întruneşte cerinţele necesare pentru suplinirea acestuia); d) va reduce, în primul rînd, locurile de muncă vacante; e) va desface contractul individual de muncă în primul rînd cu salariaţii angajaţi prin cumul; f) va acorda salariatului ce urmează a fi concediat o zi lucrătoare pe săptămînă cu menţinerea salariului mediu pentru căutarea unui alt loc de muncă; g) va prezenta, în modul stabilit, cu 2 luni înainte de concediere, agenţiei pentru ocuparea forţei de muncă informaţiile privind persoanele ce urmează a fi disponibilizate; h) se va adresa organului (organizatorului) sindical în vederea obţinerii opiniei consultative privind concedierea salariatului respectiv.”

38. Instanța de judecată reține că normele art. 86 alin. (1) lit. b) și lit. c) din Codul muncii reglementează două temeiuri distincte de încetare a raporturilor de muncă, cărora le corespund proceduri și garanții proprii.

39. Potrivit art. 2 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, incapacitate de plată este situația debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a-și executa obligațiile pecuniare scadente, inclusiv obligațiile fiscale, iar supraîndatorare este situația financiară a debitorului a cărui răspundere este limitată prin lege la valoarea patrimoniului său, în care valoarea bunurilor nu mai acoperă obligațiile existente ale acestuia.

40. Conform art. 66 alin. (1) lit. v) din Legea insolvabilității, ”Administratorul şi lichidatorul au următoarele atribuţii principale: disponibilizarea angajaţilor debitorului”, iar potrivit art. 68 alin. (1) și (2) din aceeași lege, ”Administratorul/lichidatorul îşi exercită atribuţiile cu diligenţa unui bun profesionist, acţionînd pe propria răspundere. În procedura de insolvabilitate, procedura falimentului sau procedura de restructurare, acţiunile administratorului/lichidatorului sînt orientate spre păstrarea, majorarea şi valorificarea cît mai eficientă a masei debitoare prin toate mijloacele legale disponibile, pentru executarea cît mai deplină a creanţelor creditorilor.”
41. Instanța de judecată reține că, potrivit art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța judecătorească pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime, iar potrivit art. 6 din același cod, instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime prin modalitățile expres prevăzute de lege, de unde rezultă că acțiunea civilă este admisibilă numai în măsura în care reclamantul justifică un drept subiectiv încălcat și un interes actual, personal și legitim.
42. Conform art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, ”Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel”, iar potrivit art. 121 din același cod, ”Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului”.
43. În conformitate cu art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă, ”Faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluţionată anterior în instanţă de drept comun sau în instanţă specializată sînt obligatorii pentru instanţa care judecă cauza şi nu se cer a fi dovedite din nou şi nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleaşi persoane”.
44. Verificând legalitatea ordinului nr. 1-C din 01 februarie 2023, instanța de judecată constată, în primul rând, că actul a fost emis de o persoană competentă, respectiv de administratorul insolvabilității Bunescu Oleg, desemnat prin hotărârea Judecătoriei *****, sediul Central, nr. 2i-347/20 din 22 februarie 2022, prin care dreptul de administrare al administratorului statutar a fost ridicat, competența de conducere a activității debitorului, inclusiv în privința raporturilor de muncă, trecând, în temeiul art. 66 alin. (1) lit. v) din Legea insolvabilității, în sfera de atribuții a administratorului insolvabilității.
45. Instanța de judecată reține că, în raport cu circumstanțele obiective stabilite în cauză, emiterea ordinului de reducere a numărului și a statelor de personal nu a constituit o simplă facultate discreționară a administratorului insolvabilității, ci o măsură impusă de obligația legală de a-și exercita atribuțiile cu diligența și prudența unui bun

profesionist, în interesul masei debitoare și al creditorilor, consacrată la art. 68 alin. (1) și (2) din Legea insolvabilității.

46. Instanța de judecată evidențiază că, întreprinderea se afla, la data de 01 februarie 2023, într-o vădită stare de incapacitate de plată și de supraîndatorare, în sensul art. 2 din Legea insolvabilității.
47. Instanța de judecată mai reține că, la data emiterii ordinului contestat, întreaga bază materială a activității economice a întreprinderii, respectiv 1293,51 ha de terenuri agricole, fusese retrasă din gestiune prin Ordinul Agenției Proprietății Publice nr. 383 din 29 decembrie 2022, act administrativ executoriu, a cărui suspendare a fost respinsă de instanțele de contencios administrativ.
48. Cu privire la argumentul reclamanților potrivit căruia ordinul nr. 1-C din 01 februarie 2023 nu este motivat juridic, contrar art. 88 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, instanța de judecată îl apreciază ca fiind neîntemeiat, întrucât din însuși conținutul preambulului ordinului rezultă atât temeiurile de fapt – intentarea procesului de insolvabilitate față de întreprindere prin hotărârea Judecătoriei *****, sediul Central, nr. 2i-347/20 din 22 februarie 2022, incapacitatea și/sau dificultatea de plată a întreprinderii și scopul eficientizării activității economico-financiare – cât și temeiurile de drept – art. 88 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, Legea nr. 246 din 23 noiembrie 2017 cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală și Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.
49. Instanța de judecată reține că exigența prevăzută la art. 88 alin. (1) lit. a) din Codul muncii este aceea a emiterii unui ordin motivat juridic, iar nu a unui ordin care să cuprindă o analiză economică exhaustivă, astfel încât indicarea, în preambulul actului, a stării de insolvabilitate constatate printr-o hotărâre judecătorească, a incapacității de plată și a scopului urmărit satisface pe deplin această cerință legală, motivarea fiind clară, verificabilă și suficientă pentru a permite salariaților și instanței de judecată să identifice rațiunile măsurii.
50. Instanța de judecată nu poate reține nici argumentul reclamanților potrivit căruia motivarea prezentată de pârâți în referințe ar constitui o motivare post-factum, lipsită de efect retroactiv, deoarece circumstanțele expuse în referințe și în pledoarii nu adaugă temeiuri noi actului contestat, ci doar detaliază și probează, prin înscrisuri, aceleași temeiuri care figurează deja în preambulul ordinului, respectiv insolvabilitatea și incapacitatea de plată a întreprinderii, ceea ce constituie o dezvoltare a apărării în proces.
51. Instanța de judecată reține, în acest context, că, potrivit art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă, faptele stabilite prin hotărârea Judecătoriei *****, sediul Central, nr. 2i-347/20 din 22 februarie 2022, prin care s-a constatat insolvabilitatea debitorului, și prin încheierea nr. 2i-347/20 din 09 martie 2023, prin care a fost intentată procedura falimentului cu dizolvarea întreprinderii, sunt obligatorii pentru instanța care judecă

prezenta cauză și nu pot fi repuse în discuție în cadrul acesteia, astfel încât susținerile reclamanților privind viabilitatea economică a întreprinderii sunt inadmisibile.

52. Cu privire la argumentul reclamanților potrivit căruia veniturile întreprinderii în anul 2023 au constituit 1 112 772 lei, iar profitul – 674 644 lei, instanța de judecată constată că aceste date se referă la o perioadă ulterioară emiterii ordinelor contestate și, în plus, ulterioară intentării procedurii falimentului cu dizolvare, fiind determinate de operațiuni de valorificare a masei debitoare, iar nu de o activitate economică productivă, astfel încât ele nu pot infirma legalitatea unor acte emise la 01 februarie 2023, aprecierea legalității unui act urmând a fi efectuată în raport cu circumstanțele existente la momentul emiterii sale.

53. Cu privire la argumentul reclamanților potrivit căruia întreprinderea deține două combine cu valoarea de 3 476 388 lei și două tractoare cu valoarea de 666 550 lei, instanța de judecată reține că existența unor mijloace fixe în masa debitoare nu conferă întreprinderii capacitate de plată, aceste bunuri fiind destinate valorificării în cadrul procedurii de faliment în vederea satisfacerii creanțelor creditorilor, potrivit art. 114 și următoarele din Legea insolvabilității, iar nu susținerii unor raporturi de muncă lipsite de obiect.

54. Cu privire la argumentul reclamanților referitor la contradicțiile datelor contabile, respectiv că datoria salarială la 31 ianuarie 2023 constituia 106 884,32 lei, iar nu 228 478,39 lei, și că în tabelul definitiv al creanțelor creanța Casei Naționale de Asigurări Sociale figura cu valoarea de -37 607,84 lei, instanța de judecată reține că aceste divergențe, chiar dacă ar fi confirmate, nu au caracter decisiv pentru soluționarea cauzei, întrucât starea de insolvabilitate a întreprinderii a fost constatată prin hotărâre judecătorească, iar existența unor datorii salariale, oricare ar fi cuantumul lor exact între cele două valori invocate, precum și a unor creanțe validate în sumă de 7 553 341,00 lei, confirmă în egală măsură incapacitatea de plată a debitorului.

55. Cu privire la argumentul reclamanților potrivit căruia funcția de administrator interimar nu putea forma obiectul reducerii, deoarece Ciudin Maxim, în calitate de administrator statutar, avea doar activitatea suspendată prin Ordinul nr. 01 din 24 februarie 2022 și continua să figureze în Registrul de stat al persoanelor juridice, instanța de judecată îl apreciază ca neîntemeiat, întrucât, prin hotărârea de intentare a procesului de insolvabilitate din 22 februarie 2022, dreptul de administrare al administratorului statutar a fost ridicat în temeiul legii, iar menținerea formală a înscrierii în registrul public nu are efect constitutiv în privința atribuțiilor de administrare, care au fost preluate integral de administratorul insolvabilității.

56. Cu privire la argumentul reclamanților potrivit căruia ordinul nr. 1-C din 01 februarie 2023 a operat reducerea în raport cu statul de personal aprobat prin ordinul nr. 2-22 din 03 ianuarie 2022, devenit caduc ca urmare a aprobării, prin Ordinul nr. 6 din 01 aprilie

2022, a unui nou stat de personal, instanța de judecată îl apreciază ca fiind lipsit de aptitudinea de a atrage nulitatea actului contestat.

57. Instanța de judecată reține, în acest sens, că indicarea în ordin a actului prin care au fost aprobate statele de personal supuse reducerii constituie un element de identificare, iar o eventuală inexactitate în privința acestuia nu afectează substanța măsurii dispuse, care a vizat, în mod neechivoc, cele 13 funcții enumerate expres în ordin, cu indicarea denumirii și a numărului de unități, funcții care figurau efectiv în statele de personal ale întreprinderii și erau ocupate de reclamanți.

58. Cu privire la argumentul reclamanților potrivit căruia ordinul nr. 1-C din 01 februarie 2023 a intrat în vigoare din data adoptării, contrar art. 88 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, instanța de judecată reține că obligația angajatorului de a emite un ordin cu privire la preavizarea, sub semnătură, a salariaților cu 2 luni înainte de reducere, a fost executată prin ordinul distinct nr. 2-C din 01 februarie 2023.

59. Instanța de judecată constată că, în speță, termenul de preavizare de 2 luni a fost nu doar formal dispus, ci și efectiv respectat, reclamanții fiind preavizați sub semnătură în perioada 02 februarie 2023 – 08 februarie 2023 și continuând să activeze, cu menținerea integrală a drepturilor salariale, până la data de 31 martie 2023, astfel încât garanția instituită de legiuitor în favoarea salariaților a fost realizată în întregime, iar reclamanții nu au suferit nicio vătămare din acest punct de vedere.

60. Cu privire la argumentul reclamanților potrivit căruia nu le-au fost propuse alte locuri de muncă în cadrul unității, în sensul art. 88 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, instanța de judecată reține că această garanție presupune existența efectivă, în cadrul unității, a unor locuri de muncă vacante corespunzătoare pregătirii profesionale a salariaților, ceea ce în speță era exclus, întreprinderea fiind lipsită de obiect de activitate ca urmare a retragerii integrale a terenurilor agricole, iar prin ordinul nr. 1-C din 01 februarie 2023 fiind reduse toate cele 13 funcții din statele de personal, inclusiv unitățile vacante, astfel încât nu exista nicio funcție care să poată fi propusă.

61. Cu privire la argumentul reclamanților potrivit căruia obiectul cauzei îl constituie exclusiv legalitatea, și nu oportunitatea ordinelor contestate, instanța de judecată precizează că, verificarea legalității unui ordin emis în temeiul art. 88 alin. (1) lit. a) din Codul muncii implică, în mod necesar, și verificarea existenței situației de fapt care justifică măsura, iar în speță această situație de fapt – lipsa obiectului de activitate și incapacitatea de plată a debitorului insolvabil – a fost stabilită cu certitudine, motivarea actului corespunzând realității.

62. Cu privire la argumentul reclamanților potrivit căruia cauzele de contencios administrativ nr. 3-442/2023 și nr. 3-515/2023 se aflau în curs de examinare, instanța de judecată reține că, potrivit datelor din materialele cauzei, cererea de suspendare a executării Ordinului Agenției Proprietății Publice nr. 383 din 29 decembrie 2022 a fost respinsă în mod irevocabil prin Decizia Curții de Apel ***** nr. 3r-214/2023 din 15

iunie 2023, astfel încât actul administrativ de retragere a terenurilor a fost și a rămas executoriu, producând efecte de la data recepționării sale, iar administratorul insolvabilității era obligat să se conformeze acestuia.

63. Verificând legalitatea ordinului nr. 2-C din 01 februarie 2023, instanța de judecată constată că acesta a fost emis de aceeași persoană competentă, administratorul insolvabilității Bunescu Oleg, în executarea directă a obligației prevăzute la art. 88 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, dispunând preavizarea sub semnătură, cu două luni înainte, a tuturor persoanelor angajate la întreprindere despre disponibilizare în legătură cu reducerea numărului și a statelor de personal.
64. Instanța de judecată reține că ordinul nr. 2-C din 01 februarie 2023 nu doar a respectat exigența legală a termenului de preaviz de 2 luni, ci a instituit și garanții suplimentare în favoarea salariaților, dispunând acordarea unei zile lucrătoare pe săptămână, cu menținerea salariului mediu, în vederea căutării unui alt loc de muncă, precum și informarea Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă, măsuri care corespund pe deplin finalității protective a normelor din Codul muncii.
65. Instanța de judecată constată astfel că ordinul nr. 2-C din 01 februarie 2023 constituie un act prin care angajatorul și-a executat o obligație legală instituită în beneficiul salariaților, iar nu un act de natură să lezeze drepturile acestora, motiv pentru care pretenția de anulare a acestui ordin este, prin însăși natura sa, lipsită de fundament juridic.
66. Instanța de judecată reține că reclamanții nu au invocat și nu au dovedit nicio neregularitate concretă în privința executării acestui ordin, fiind, dimpotrivă, stabilit că preavizarea a fost efectuată sub semnătură în perioada 02 februarie 2023 – 08 februarie 2023, cu respectarea termenului de 2 luni raportat la data încetării efective a raporturilor de muncă, 31 martie 2023.
67. Instanța de judecată reține că, potrivit art. 5 alin. (1) și art. 6 din Codul de procedură civilă, apărarea judiciară poate fi acordată numai în privința unui drept subiectiv efectiv încălcat sau contestat, acțiunea în anulare a unui act al angajatorului presupunând, prin urmare, ca actul respectiv să fi produs efecte juridice vătămătoare pentru reclamant.
68. În speță, s-a dovedit că raporturile de muncă ale reclamanților nu au încetat în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal, ci în temeiul art. 86 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, în legătură cu lichidarea unității, prin ordinul nr. 01 din 30 martie 2023, emis de lichidatorul Bulgaru Igor în baza încheierii instanței de insolvabilitate nr. 2i-347/20 din 09 martie 2023.
69. Instanța de judecată constată, prin urmare, că ordinele nr. 1-C și nr. 2-C din 01 februarie 2023 nu au produs efectul juridic al desfacerii contractelor individuale de muncă ale reclamanților, reclamanții activând efectiv în cadrul întreprinderii, cu menținerea integrală a drepturilor salariale, până la data de 31 martie 2023, când

raporturile de muncă au încetat pentru un temei juridic distinct, care nu formează obiectul prezentei cauze.

70. Instanța de judecată reține că această circumstanță este de natură să lipsească de orice finalitate practică pretenția de anulare a ordinelor contestate, întrucât o eventuală anulare a acestora nu ar putea produce nicio consecință în sfera juridică a reclamanților, raporturile de muncă ale acestora fiind încetate în temeiul unui alt act, iar toate drepturile salariale și compensatorii cuvenite fiindu-le achitate integral.

71. Instanța de judecată reține, suplimentar, că 5 dintre reclamanți, respectiv Cojocari Igor, Dușca Nicolai, Roșca Gheorghe, Țigai Gheorghi și Ștefanco Nicolai, se aflau în raporturi de muncă în baza unor contracte individuale de muncă încheiate pe durată determinată, expirate, respectiv, la 31 martie 2023 și la 31 decembrie 2022, astfel încât, potrivit art. 82 lit. f) din Codul muncii, raporturile lor de muncă erau oricum supuse încetării prin expirarea termenului, independent de ordinele contestate.

72. Instanța de judecată nu poate reține argumentul reclamanților potrivit căruia ordinele contestate le-au încălcat dreptul constituțional la muncă.

73. Instanța de judecată reține, de asemenea, că normele din Codul muncii invocate de reclamanți, în special art. 5 lit. k), art. 6, art. 9 alin. (1) și (1^1), art. 10 alin. (2), art. 15-17, art. 19, art. 42, art. 329, art. 330 și art. 332, reglementează principiile generale ale raporturilor de muncă, drepturile și obligațiile părților acestora și răspunderea materială, fără a institui garanții care să fi fost încălcate prin actele contestate, aceste norme fiind concepute pentru raporturile de muncă desfășurate în cadrul unităților funcționale, iar nu pentru situația specială a unității aflate în procedură de insolvabilitate și, ulterior, de faliment, guvernată de normele speciale ale Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, care se aplică prioritar.

74. Cu privire la pretenția reclamanților de constatare a încălcării și limitării dreptului la muncă, instanța de judecată reține că, în lipsa constatării vreunei ilegalități a ordinelor contestate și a oricărei vătămări efective a drepturilor reclamanților, această pretenție este, de asemenea, neîntemeiată, cu atât mai mult că, potrivit art. 6 din Codul de procedură civilă, constatarea unui fapt care are valoare juridică se dispune numai atunci când aceasta este necesară pentru apărarea unui drept, ceea ce în speță nu s-a dovedit.

75. Instanța de judecată reține că, potrivit art. 1998 alin. (1) din Codul civil, ”Cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune”, iar potrivit art. 2037 din același cod, ”Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate.”

76. Din conținutul art. 329 din Codul muncii reiese că ”Angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material şi cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligaţiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel. Prejudiciul moral se repară în formă bănească sau într-o altă formă materială determinată de părţi. Litigiile şi conflictele apărute în legătură cu repararea prejudiciului moral se soluţionează de instanţa de judecată, indiferent de mărimea prejudiciului material ce urmează a fi reparat.”
77. Instanța de judecată reține că, în conformitate cu art. 1998 din Codul civil și cu dispozițiile art. 329 din Codul muncii, angajarea răspunderii civile delictuale presupune întrunirea cumulativă a patru condiții: existența unei fapte ilicite, existența unui prejudiciu, legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu, precum și vinovăția autorului faptei, lipsa oricăreia dintre aceste condiții excluzând obligația de reparare.
78. În speță, instanța de judecată a constatat că ordinele nr. 1-C și nr. 2-C din 01 februarie 2023 au fost emise legal, de o persoană competentă, cu respectarea exigențelor art. 88 alin. (1) din Codul muncii și în executarea obligațiilor ce decurg din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, ceea ce exclude prima și esențială condiție a răspunderii civile delictuale, respectiv existența unei fapte ilicite.
79. Prioritar, instanța de judecată reține că pretenția de reparare a prejudiciului moral urmează a fi respinsă, și această concluzie se impune în considerarea faptului că pretenția de reparare a prejudiciului moral are, în speță, un caracter accesoriu în raport cu pretenția principală de anulare a ordinelor contestate, iar potrivit principiului accessorium sequitur principale, respingerea pretenției principale atrage respingerea pretenției accesorii.
80. De asemenea, instanța de judecată apreciază, că solicitarea unei sume identice de 50 000 lei pentru fiecare dintre reclamanți, motivată prin necesitatea evitării unui tratament discriminatoriu, contravine însăși naturii prejudiciului moral, care are un caracter strict personal și se apreciază individual, în funcție de vârsta, starea de sănătate, situația familială, nivelul de studii, vechimea în muncă și consecințele concrete suportate de fiecare persoană.
81. Instanța de judecată constată, prin urmare, că pretenția de încasare a câte 50 000 lei în beneficiul fiecărui reclamant, în total 600 000 lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.
82. Instanța de judecată reține că, potrivit art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, ”Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului - proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului”, iar potrivit art. 96 alin. (1) din același cod, ”Instanţa judecătorească

obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.”

83. Instanța de judecată constată că, întrucât acțiunea reclamanților se respinge integral, ca neîntemeiată, aceștia sunt partea care a pierdut procesul, astfel încât pretenția de compensare a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 12 000 lei nu poate fi admisă, fiind lipsită de temeiul legal prevăzut la art. 94 alin. (1) și art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă.
84. Instanța de judecată reține că, potrivit art. 85 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, de taxă de stat pentru judecarea pricinilor civile se scutesc reclamanții în acțiunile ce țin de încasarea plăților salariale și în alte cerințe legate de raporturile de muncă.
85. Prin prisma normei citate, reclamanții ***** sunt scutiți de plata taxei de stat, prin urmare nu vor fi siliți la plata taxei la buget.
86. În conformitate cu art. 236, art. art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge cererea de chemare în judecată înaintată de către ***** împotriva Î.S. „STAȚIUNEA DIDACTICO - EXPERIMENTALĂ DIN *****” și administratorului autorizat Bunescu Oleg, cu privire la anularea ordinului nr. 1-C din 01 februarie 2023 Cu privire la reducerea numărului și statelor de personal a Î.S. ”Stațiunea Didactico-Experimentală din *****” în proces de insolvabilitate, ordinului nr. 2-C din 01 februarie 2023 Cu privire la preavizarea salariaților Î.S. ”Stațiunea Didactico-Experimentală din *****” despre reducerea numărului și a statelor de personal, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Se explică dreptul părţilor şi participanţilor la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din momentul pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei *****, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Russu Natalia**